

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Fucus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

ANIMI AFFLICTIO. CAP. XXIII.

SEd enim cadit & in sacra nonnulla ciborum amaritudo, ubi jubet Deus Azymis vesci amarulen. *Amaritudo*
 stis, qua scilicet *museja* sint immixta: quippe animam affigendam, nullamque illi corporis dulce-
 dinem per certos dies indulgandam. Festum enim illud nihil remisum, nihil voluptuosum, nihil
 luxuriosum, nihil laetum sibi depositum, sed sola animi afflictione, & amaritudine, atque humilitate
 celebratur. Hujusmodi est propitiationis dies: cum enim afflita fuerit anima, & humiliata in con-
 spectu Domini, tunc ei condonat errata repropitiatus Deus.

DIALECTICA. CAP. XXIV.

Est genus Culicum minutum admodum in volatiliū infectorum genere, quod animal in aere
 suspensum, oculi visum inter volitandum fallit, nisi aciem intenderis validissimam, corpus ta-
 men cum infederit, acutissimo maximeque tenui stimulo terebrat: ita quem volitantem cernere ne-
 quiveras, lassus stimulanten sentias. Puto eum esse, quem Eucherius in Culicum genere aculeis per-
 moleustum ait in Divinis literis, Cyniphem appellatum, cuiusmodi atrocitatis illud est, quam Serapi-
 cam vulgo Romæ vocant. Per hoc animal, Aegyptiorum plagiis adnumeratum, Dialecticam artem
 intelligi putat Adamantius, quæ minutis & subtilibus verborum stimulis animos terebrat, & tanta
 calliditate circumvenit, ut deceptus nec videat, nec intelligat unde decipiatur. Ab hoc autem pun-
 gendi munere Hieronymus quoque doctrinæ Aristotelicæ spineta attribuit, contra Helvidium.

DE COSSIS.

AGMEN. CAP. XXV.

Ingruentem quidem Culicum multitudinem Aegyptii significare si vellent, Cossos vermiculos si *De Cossis*
 non pingebant, certe loquendo nominabant. Hieroglyphice enim modo loquimur, modo scri-
 bimus. Idque ex de causa, quod ex hujusmodi vermiculis Culices generantur. Sed ex Culicum *Plin. lib. 11. c. 7.*
 multitudine infestum aliquod agmen intelligebant. Ut enim Culices quaqua feruntur, sunt incolis *Exercitus,*
 omnibus molestissimi: ita exercitus quantumlibet amicus quaqua iter fecerit, & molestus & damno- *quantum-*
libet ami-
cus, damno-
sus est. Quod si ulla unquam tempore experimento compertum fuit, infelicissima hac *atate no-*
stris tot continuos annos magna cum totius Italie clade perspexit. Longe enim graviora damna sus.

DE FUCO. CAP. XXVI.

Ad jungendus fuerat Apì Fucus, utpote qui non digrediatur ab alveariis, quibus semper insidia-
 tur: sed quoniam dulcedinis antitheton ad Culicem traxit nunc ad Fucum convertetur.

ALIENI LABORIS FRUCTUS. CAP. XXVII.

Hominem ex alienis laboribus utilitatem, delicias, gloriam sibi comparantem significare si vel-
 lent, Fucum pingebant. Sunt hi grandissimi inter Apes. Sedenim Fucus Furesque apud nostros *De furis*
 confundi video. Plinius Fures inter illas grandissimos esse dicit, Aristoteles Fures maiores quidem *Plin. l. 11. c.*
 Apibus, sed minores Fucus agnoscit. Utcumque, mellificandi nullam Fucus habet curam, sed otio- *11. gadem.*
 sus intus desiderat, vel cum exit effert se se fuisse in sublime, gyrosque volitat cum ejusdem generis
 animalibus, qui exercitum quasi faciunt, quod ubi sati jam fecerint, quasi se velut in campo exer-
 cuerint, redeunt domum, & epulis perfruuntur labore partis alieno. Contra illos Apes accerimè
 dicunt, & ut Virgilius ait:

Ignavum Fucos pecu à præsepi bus arcere.

Rr. 3

Gesrg. I. 4.

DE